

lo s chlebovými plackami a dušenou cizrnou, byla už skoro tma. Slunce zapadlo a obloha se rozzářila tak jasně modrou barvou, až se zdálo, že se chvěje a zpívá. Moře bylo černé, z ohniště rudě svítily oharky.

Hezká mladá otrokyně Thelma jim nabídla fíkové koláčky a Phrixus postavil do písku překrásnou řeckou nádoby na míchání vína zvanou kráter. Byl zdobený obrázky boha vína Dionýsa a jeho společnic, které za ním tancovaly po obvodu nádoby. Plinius vstal z lehátka a vzal dva stříbrné džbány. Z jednoho začal lít do kráteru víno. V odlesku plamenů nádherně zářilo rubínovým světlem.

„Toto je loňské víno,“ vysvětloval s úsměvem. Pak vylil obsah druhého džbánu do kráteru. Bylo to víno tmavé, téměř černé. „A toto,“ řekl Plinius, „je letošní.“

Flavia nakoukla do kráteru a sledovala, jak se obě barvy míchají. Pak si lehla na břicho do měkkého písku, podložila si ruce pod bradu a prohlížela si hezkého boha Dionýsa. Na této nádobě měl vousy a smál se se zakloněnou hlavou.

Plinius se sklonil a ponořil do kráteru stříbrnou misku nazývanou patera. Pak ji naklonil a vyšplíchl trochu vína do písku.

„*Novum vetus vinum bibo,*“ odříkával, „*novo veteri morbo medeor.* Piji nové a staré víno, léčím nové i staré nemoci.“ Ponořil do nádoby na míchání vína džbáněk, nalil směs starého a nového vína do malého stříbrného poháru a podal ho Flavii. Zvedla se z písku, posadila se na paty a přijala pohárek. Plinius jí kývnutím naznačil, aby ho podala svému otci. „Kapitáne Gemine,“ řekl, „na vaše první míchané víno při svátku Meditrinálie.“

Flavia se po kolenou opatrně přesunula s pohárkem k otci,